

És hordóinkon apró istenek

Mint Attikában a barátom
Andreász Lápász, a tragikus színész,
élek, de Pannóniában
s miért szégyelljem én.
A déli sárga lejtők,
zöld tengerek és szigetek
helyett a tó nekem
királyi hely... Ne is csodáljad,
sziget-hegyek között
Odüsszeuszt idézi énnekem...

Hajóm is volt, akár neki.
Igaz, a kalózok helyett
fizetett rablók törték árbocát.
Vitorlája így is
néhány vihart kibírt.

Nézem hullámainkon hogy süvít,
villogó lámpáink előtt
a hirtelen pannon idő,
és hajótlan most is tiszta
a szó és a vitorla.

Így játszom én, mint a barátom,
a tragikus színész,
de nem függöny előtt...
Játszom, harcolva kővel,
szőlővel és viharral én.
Biztat egynéhány ért füge...

Sziklában vers és volt és van
nem egy barát is e tájon.
Költők és katonák
tanítanak, miként s hogyan
tarthatnánk nemcsak színpadon,
de itt, füst nélkül a hazát.

Reggel sirályokkal jön
Szunion felől a nap,
ahol szikrázó délelőtt
együtt ittuk a recinát
Byronnal, ott, azon a sziklán,
ahol fölvéste a nevét.

Együtt és láttuk, persze úgy,
ahogy egy pannon költő...
– De miért?... Már dionüszoszi
az is, hogy szobrok, templomok,
Zeusz és Apolló helyett
kövek, vulkánok, pincék,
és hordóinkon apró istenek
idézik és a hegycsősz...

Már az is rég halott,
de útjain itt kóborol
ami a volt és aki érti,
látja, kik éltek és hogyan
ott délen fűben-fában.

És hajóm a volt az is
még itt a nád alatt.
A horgony azt... Engem a lánc
és hattyúm torkában horog.
Így száll a ma s vele a vers
talán az eget is megüti szárnya.

Reménnyel biztatom,
ekként űzve tovább
az antik magyar máriást
asztal körül osztva lapot...
Dániel, Sándor és Mihállyal
játszom, akár barátom
Andreász a tragikus színész
Aiszküloszunk szavára
és Sappho tükrét tárva
Attikából Pannóniára.

Kaposvár

Takáts Gyula

Glenn Librum nifi Iono abt.
ut Alexander Poluxai
Horn. 58 72. n. e. 4. Novemb.